

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.23.2024.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 21/2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej zwanej: „kpa”), art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846 i 1681), dalej zwaną: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwaną: „ustawą o Inspekcji Handlowej”) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 24 czerwca 2024 r., złożonego przez MAT - OIL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Poznaniu (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 czerwca 2024 r. (sygn. D/LE.NR.8361.40.2024), wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Wielkopolski WIH”), działając na podstawie upoważnienia nr D/LE.NR.8361.40.2024 z 26 marca 2024 r., przeprowadzili kontrolę na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy. Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli obejmował kontrolę oznakowania miejsc tankowania paliw ciekłych, o których mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kontrola odbyła się w obecności osoby czynnej w lokalu - pracownika stacji paliw należącej do strony.

W toku kontroli, inspektorzy sprawdzili oznakowanie 2 dystrybutorów i 5 pistoletów wydawczych i stwierdzili, brak oznakowania zgodnego z przepisami rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju

paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738), dalej: „rozporządzenie”, na pięciu pistoletach wydawczych i jednym dystrybutorze. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli nr D/LE.NR.8361.40.2024 z 26 marca 2024 r., do którego dołączono dokumentację zdjęciową stwierdzonych nieprawidłowości. Dotyczyły one:

- 1) 1 przypadku uwidocznienia na dystrybutorze identyfikatora, którego średnica wynosiła poniżej 30 mm (identyfikator E10 na dystrybutorze przy stanowisku 1);
- 2) 4 przypadków uwidocznienia na pistoletach wydawczych identyfikatora, którego długość boku (stanowisko 1 - B7, stanowisko 5A - B7) lub średnica (stanowisko 1 - E10, E5) wynosiła poniżej 13 mm;
- 3) 1 przypadku uwidocznienia identyfikatora na pistolecie wydawczym (stanowisko 5B - B7) o niewłaściwym kształcie tj. okręgu, podczas, gdy powinien być w kształcie kwadratu.

W toku kontroli przesłuchano w charakterze świadka, obecnego w jej trakcie pracownika stacji paliw. Zeznał on, że naklejki zostały dostarczone przez przedsiębiorcę.

Z uwagi na nieobecność w trakcie kontroli przedsiębiorcy lub upoważnionego pracownika, Wielkopolski WIIH przy piśmie z 27 marca 2024 r. przesłał stronie upoważnienie do kontroli nr D/LE.NR.8361.40.2024 z 26 marca 2024 r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego, a przy piśmie z 4 kwietnia 2024 r. protokół kontroli nr D/LE.NR.8361.40.2024 z 26 marca 2024 r. W treści protokołu kontroli, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczone przedsiębiorcę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie wniósł zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 7 maja 2024 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Wielkopolskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją Wielkopolskiego WIIH z 10 czerwca 2024 r. (sygn. D/LE.NR.8361.40.2024), wymierzono przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 24 czerwca 2024 r. strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. W ocenie przedsiębiorcy, zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 189f § 1, 2 i 3 kpa oraz art. 7 i art. 8 kpa. Naruszenia te miały polegać na błędnym przyjęciu przez organ pierwszej instancji, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary oraz braku wskazania w zaskarżonej decyzji, że przedsiębiorca niezwłocznie usunął stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości, a także przyjęciu, że nieprawidłowości te mogą skutkować uszkodzeniem pojazdu w przypadku zatankowania paliwa nieprzeznaczonego dla silnika danego pojazdu.

Pismem z 3 lipca 2024 r. Wielkopolski WIIH przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”, „organ drugiej instancji”) odwołanie złożone przez przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Pismem z 10 lipca 2024 r. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo doręczono przedsiębiorcy 15 lipca br. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Niezależnie od faktu, że strona w odwołaniu nie kwestionuje samych ustaleń kontroli, na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie

wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jednocześnie ust. 3 tego przepisu wskazuje, że informacje, o których mowa w ust. 1, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Ponadto przepisy § 3 i § 4 rozporządzenia określają szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazując m.in., że paliwo ciekłe typu oleju napędowego oznacza się co najmniej identyfikatorem w kształcie kwadratu, długość boku identyfikatora na pistolecie wydawczym wynosi co najmniej 13 mm, a na dystrybutorze co najmniej 30 mm.

Cytowane przepisy nie pozostawiają wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców i wskazują na sposób ich wykonania w zakresie oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego według wzorców określonych w rozporządzeniu. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł. Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie, określające szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego, zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc przedsiębiorca miał ponad dwa lata na zapoznanie się z przepisami, jak również konsekwencjami wynikającymi z ich nieprzestrzegania. Rozporządzenie przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przed wejściem w życie rozporządzenia podmioty zajmujące się wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych na stacji paliw w Polsce oznaczały dystrybutory paliw ciekłych oraz pistolety wydawcze w sposób przez siebie przyjęty. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wg normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosuje

oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określony w rozporządzeniu, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5000,00 zł.

Istota wskazanych powyżej regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, aby wszystkie dystrybutory i pistolety wydawcze w Unii Europejskiej były oznakowane w jednolity sposób, którego wzór określono w ww. rozporządzeniu. Jeżeli dany podmiot nie dopełnia tych obowiązków, naraża się na karę administracyjną z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, której wysokość określa art. 35c ust. 1 tejże ustawy.

Podsumowując należy stwierdzić, iż sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

W tym miejscu należy także podkreślić, iż dokonując oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy, Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli D/LE.NR.8361.40.2024 z 26 marca 2024 r. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli i dokumentacji fotograficznej jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono nieprawidłowości, które dotyczyły:

- 1) 1 przypadku uwidocznienia na dystrybutorze identyfikatora, którego średnica wynosiła poniżej 30 mm (identyfikator E10 na dystrybutorze przy stanowisku 1);
- 2) 4 przypadków uwidocznienia na pistoletach wydawczych identyfikatora, którego długość boku (stanowisko 1 - B7, stanowisko 5A - B7) lub średnica (stanowisko 1 - E10, E5) wynosiła poniżej 13 mm;

- 3) 1 przypadku uwidocznienia identyfikatora na pistolecie wydawczym (stanowisko 5B - B7) o niewłaściwym kształcie tj. okręgu, podczas gdy powinien być w kształcie kwadratu.

Tym samym materiał dowodowy w niniejszej sprawie należy uznać za kompletny i niewymagający jakiegokolwiek uzupełnienia. W konsekwencji zarzut naruszenia zasady prawdy obiektywnej, sformułowanej w art. 7 kpa, należy uznać za niezasadny.

Nie sposób pominąć faktu, iż strona, do momentu złożenia odwołania nie kwestionowała ustaleń kontroli, choć miała taką możliwość. W treści protokołu kontroli przedsiębiorcę pouczone, iż zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, ma możliwość wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli. Następnie w piśmie z 7 maja 2024 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Wielkopolskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona ponownie nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Odnosząc się do stanowiska przedsiębiorcy wyrażonego w odwołaniu, iż stwierdzone nieprawidłowości należy uznać za nieistotne, gdyż wszystkie dystrybutory i pistolety wydawcze były oznakowane, Prezes Urzędu zwraca uwagę na fakt, że wskazywany już powyżej art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób wskazany w rozporządzeniu, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. A zatem wypełnienie obowiązku wynikającego z omawianego przepisu może nastąpić jedynie w przypadku, gdy oznakowane są zarówno pistolety wydawcze, jak i dystrybutory - w sposób określony w rozporządzeniu. Jak już wskazano powyżej, strona stoi na stanowisku, że skoro wszystkie dystrybutory i pistolety wydawcze były oznakowane, to fakt że oznakowanie to było niezgodne z przepisami rozporządzenia nie ma znaczenia i organ pierwszej instancji powinien odstąpić od wymierzenia kary. W ocenie Prezesa Urzędu stanowisko takie należy uznać za chybione. Cytowane przepisy - co należy ponownie podkreślić - nie przewidują dowolności w zakresie oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych. Gdyby taka dowolność miała obowiązywać, to w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie została by zawarta delegacja dla Ministra Klimatu i Środowiska do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów. Poza tym, jak już wskazano powyżej

w przedmiotowym rozporządzeniu zawarto rozwiązania przewidziane w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosowując oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej. Tym samym należy dojść do wniosku, że oznakowanie niezgodne z przepisami rozporządzenia jest tożsame z brakiem oznakowania. Gdyby przyjąć odmienny tok rozumowania, należałoby uznać, że dowolna forma oznakowania jest prawidłowa, a takie stanowisko w niezaprzeczalny sposób stoi w sprzeczności z omawianymi przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozporządzenia.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie, udowodnienie faktu niedopełnienia przez stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości, czy też mniemanie przedsiębiorcy, że wystarczy dowolne oznakowanie dystrybutorów i pistoletów wydawczych. Samo udowodnienie, że dystrybutory i/lub pistolety wydawcze nie miały wymaganych, zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, oznaczeń zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia przepisów art. 8 kpa, Prezes Urzędu zauważa, że zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 8 kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Wprowadzenie zasady proporcjonalności ma chronić jednostkę przed nadmierną ingerencją organu. Dotyczy to zarówno konieczności proporcjonalnego stosowania instytucji proceduralnych w toku postępowania administracyjnego, jak również w trakcie kształtowania rozstrzygnięcia administracyjnego. Z zasady proporcjonalności wynika nakaz dążenia do stosowania w stosunku do obywateli środków, które nie są nadmiernie dolegliwe. Zasada ta znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy organ administracji dysponuje pewnym zakresem luzu decyzyjnego. Sytuacja taka nie ma jednak miejsca w niniejszym postępowaniu. Jak już podniesiono powyżej, przepis art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców obowiązek oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych w sposób określony w rozporządzeniu. Jeżeli przedsiębiorcy obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5000,00 zł. Wysokość kary wynika wprost z dyspozycji art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i nie podlega miarkowaniu (np. zmniejszeniu) według uznania organu, czy to pierwszej, czy też drugiej instancji. Zarówno Wielkopolski WIIH, jak i Prezes Urzędu, prowadząc niniejsze postępowanie są związani treścią cytowanych powyżej przepisów.

Mając powyższe na uwadze bezsporne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do miarkowania stronie kary pieniężnej.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ drugiej instancji zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o paliwie dostępnym na danej stacji oraz zminimalizowanie ryzyka uszkodzenia pojazdu, w sytuacji zatankowania niewłaściwego paliwa. Jak już wskazano powyżej, stosowanie jednolitego sposobu oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych obejmuje wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez przedsiębiorcę, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Argumentację, iż strona zleciła wykonanie identyfikatorów profesjonalnemu podmiotowi, należy uznać za chybioną. Należy zauważyć, iż strona wprowadziła zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Wielkopolskiego WIIH. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. nieoznaczenie dystrybutorów i pistoletów wydawczych nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw niewypełnienie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego skutkuje nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej a organem do tego upoważnionym jest

wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w tym przypadku z uwagi na lokalizację stacji do nałożenia kary był uprawniony wyłącznie Wielkopolski WIIH.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych w sposób określony w rozporządzeniu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa ciekłego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Oznacza to, że przepis art. 189f § 2 kpa, a w konsekwencji także § 3 tego przepisu, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylecia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 10 czerwca 2024 r. (sygn. D/LE.NR.8361.40.2024).

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 10 czerwca 2024 r. (sygn. D/LE.NR.8361.40.2024), w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej